

Essä: Denna artikel har genomgått redaktionell granskning (ej peer-review)

Citera artikeln så här: Örebro Konsthall (2024) Konstnärsintervju med Tobias Bradford om utställningen Kall luft på öm hud på Örebro konsthall. *Sömn och Hälsa*, 11, s. 43–47. <http://doi.org/10.59526/soh.11.22555>

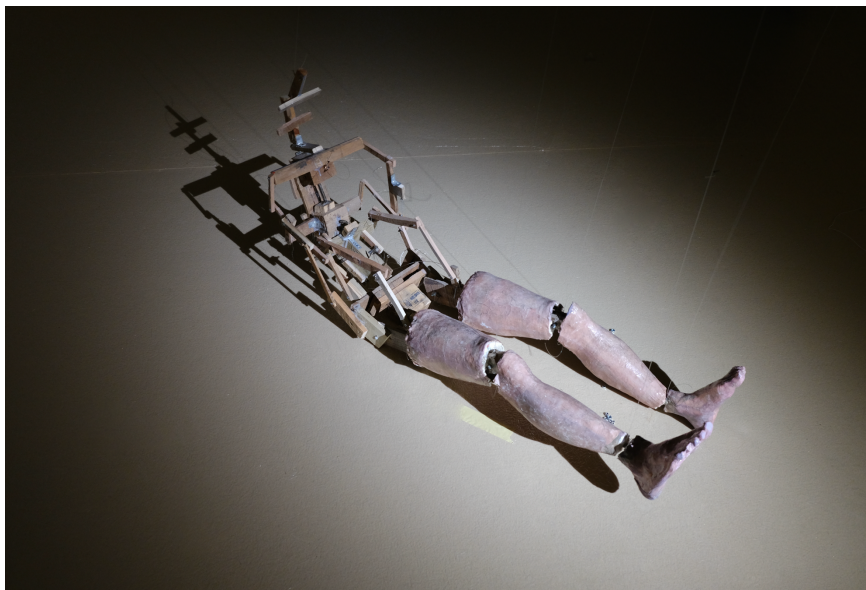
Konstnärsintervju med Tobias Bradford om utställningen *Kall luft på öm hud* på Örebro konsthall

Text och bilder: Örebro Konsthall

”Flera av mina nya verk är hämtade från erfarenheter i minnen och drömmar” säger konstnären Tobias Bradford. Sömn, och i synnerhet drömmar, kan inspirera och ge kreativa lösningar. I samarbete med Örebro Konsthall publicerar vi ett utdrag ur en intervju med konstnären. Fram till 17 maj kan konstintresserade se hans verk på Örebro Konsthall.

Konstnären Tobias Bradford, född 1993 i Örebro, skapar främst mekaniska skulpturer som rymmer både det humoristiska och dysfunktionella men även det obehagliga, på en och samma gång. Efter studier på Goldsmiths University blev han kvar i London men återvänder ofta till Sverige. Under våren är han högaktuell på Örebro konsthall med utställningen *Kall luft på öm hud* där han undersöker förhållandet mellan kropp och maskin, barndom och drömmar, makt och odödlighet i rörlig skulptur- och platspecifik installation.

Du arbetar med skulpturala rörliga installationer – eller mer precis, med mekaniska skulpturer, där mötet mellan kropp och maskin utforskas. Vad är det som intresserar dig i den kopplingen? Innan konststudierna hade jag inget större intresse av mekanik, då det kändes svårt och otillgängligt och för att jag inte är en särskilt matematisk lagd person. Genom konsten kunde jag dock närma mig ingenjörskap med en typ av tillåtande lekfullhet och meningslöshet som gjorde att det blev lustfyllt.

The power (air so thick I could swim through it)

Grundtanken är en slags lek där objekt som har olika självgående beteendemönster påverkar vår upplevelse av dem. En skulptur som verkar levande blir plötsligt en individ i rummet i stället för bara ett objekt eller en representation. På så sätt kan man skapa "liv" och verken hanteras som en del av rummet på ett mer direkt sätt. Det handlar om att ge skulpturerna en agens.

Kopplingen till kroppen började med en enkel maskin – en skulptur som oavbrutet borstade en peruk med en hårborste. Resultatet blev ett enda stort tovigtt hårknippe, vilket fick mig att reflektera över våra kroppsliga tendenser, som är mer mekaniska än medvetna; ticks, tvångsbeteenden och beroenden avslöjar en inneboende brist på självkontroll. Det blir både absurt, sorgligt och ganska komiskt. Mycket av min konst undersöker fortfarande det förhållandet mellan kropp och maskin.

Till den aktuella utställningen ”Kall luft på öm hud” på Örebro konsthall, visas huvudsakligen nyproducerade verk. Vad kan du berätta om de nya skulpturerna?

Till den här utställningen har jag ett ganska stort antal nya verk - många med en tydlig följetong från tidigare utställningar. Eftersom jag under det senaste året har lagt fokus på att vara i ateljén har jag haft tid att fokusera mycket på den tekniska aspekten av mina skulpturer med till exempel val av material och experiment med olika mekaniska lösningar. I och med att utställningen är i Örebro som också är min hemort, har jag tänkt mycket på minnen och drömmar i relation till plats. Olika minnen staplas och blandas ihop för att sedan förenas och resultera i falska minnen där man inte riktigt är säker på vad som är på riktigt. I mitt arbete tänker jag ganska ofta på barndomen och hur världen ofta är mer formbar som barn. Drömmar blöder in i ens verklighet och även lekar kan kännas livsviktiga. Tänk till exempel på barn som leker med dockor och knyter an med vad som enligt alla andra bara är döda ting. Flera av mina nya verk är hämtade från erfarenheter i minnen och drömmar, och jag tror utställningen i stort har en lite mer surrealistisk vinkel än tidigare.

Nowhere to go

Återkommande i ditt arbete är självporträttet där du avbildar dig själv i form av en skulptur. Ofta placeras det sedan in i ett utställningssammanhang tillsammans med din övriga konst. Vad har du för relation till självporträtt och vad betyder det för dig?

I tvåan på Goldsmiths University i London skapade jag mitt första robotsjälvporträtt, vilket sedan blev en återkommande del av min konstnärliga praktik med ungefär ett nytt självporträtt per år. Från början var jag nyfiken på konceptet ”uncanny” som Freud pratar om, med dubbelgångare och den psykologiska skevheten i att se sig själv kopierad. Det finns något kittlande mardrömsaktigt i att lösa upp sin identitet på det sättet och kunna betrakta sig själv i tredjeperson.

Denna process har också en viss terapeutisk effekt. Många av mina skulpturer har beteendemönster som jag känner igen hos mig själv. Genom att projicera dem på ett objekt kan jag materialisera dem från ett nytt perspektiv, och betraktare känner ofta igen sig i dem. Att skapa mig själv som robot och slänga in den i ett rum där kroppen får bete sig utan min närvaro blir nästan som att lämna efter ett skal av mig själv, som någon slags krabba.

I övrigt tänker jag på vårt förhållande till robotik i modern tid och hur teknologiska framsteg ibland presenteras som ett alternativ till vår egen kroppslighet. Idéer om makt och odödlighet dyker ofta upp i den kontexten och det blir ibland väldigt skevt och perverst på ett nästintill absurt sätt. Jag vill inte nödvändigtvis vara en kritiker av det moderna teknosamhället, utan ser snarare något vackert i vår desperata, outtalade längtan att övervinna våra begränsningar, vilket robotiken öppet utforskar. Robotik har ett visst förhållande till döden som jag tycker är väldigt spännande.

Du växte upp i Örebro. Hur har det påverkat ditt yrkesval som konstnär: när visste du själv att det var konstnär du ville bli?

Det är svårt att säga exakt när jag bestämde mig för det. Under tonåren hade jag någon idé om att jag ville bli serietecknare. Ett par år efter gymnasiet bestämde jag mig för att söka till Örebro konstskola där jag fick en mycket större uppfattning om bredden av uttryck som får plats under konstbegreppet. Ett exempel är när vi åkte till Louisiana i Köpenhamn där vi såg Olafur Eliassons ”Riverbed” som är en enorm installation där hela bottenvåningen gjorts om till ett vattendrag. Det

påminde mig mycket om sådant man fantiserar om att göra men aldrig får någon möjlighet att berättiga – att kunna vandra omkring i ett rum som är transformerat till en annan värld på ett så omvälvande sätt var en inspirerande insikt. Jag fick också möjligheten att prata med flera konstnärer under skoltiden, t.ex. Marja-Leena Sillanpää och Jonas Liveröd som jag fortfarande har kontakt med. Att få prata med professionella konstnärer som arbetar med konst på heltid utan att kompromissa med sina uttryck fick mig att tänka på konsten med ett mer lekfullt och experimentellt förhållningssätt och jag bestämde mig då för att söka vidare till konsthögskolor året därpå.

Biografi

Tobias Bradford (född 1993, Örebro) är utbildad vid Goldsmiths University i London och Kungliga Konsthögskolan i Stockholm men började sin konstnärliga bana på Örebro konstskola. Bradford har tidigare ställt ut på Kristinehamns konstmuseum, Accelerator och Skövde konsthall samt på Saskia Neuman Gallery, men även internationellt på The Design Museum i London, Company Gallery i New York och June Art Fair i Basel. 2021 tilldelades han Maria Bonnier Dahlins stipendium. Bradford finns representerad i samlingarna på Maria Bonnier Dahlin Stiftelsen, Magasin 3 och Ståhl Collection samt i privata samlingar, i Sverige och internationellt.

Om utställningen

Tobias Bradfords separatutställning *Kall luft på öm hud* produceras av Örebro konsthall och visas mellan den 17 februari till den 17 maj 2024. Med såväl nyproducerade verk som inlånade verk från privata samlingar, presenteras Tobias Bradfords första stora separatutställning.

Läs mer här: <https://extra.orebro.se/orebrokonsthall/utstillinger.4.37473cf3159b243b4e1f7c.html>

Datum för inskick: 2024-02-14

Datum för accepterande: 2024-02-15

Datum för publicering: 2024-03-15